

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№36 (1227) СУБОТА, 8 вересня 2012 РОКУ

Парк поповнився

У ВІДДІЛІ ОСВІТИ – 10 «ШКОЛЯРИКІВ»

У перші дні нового навчального року автопарк відділу освіти Турківської РДА поповнився ще трьома «Школяриками». Два автобуси отримали в рамках державної програми «Шкільний автобус», яка діє уже 10 років, один – спонсорська допомога відомого підприємця зі Львова Олега Шуптара рідній, Риківській школі. До речі, крім зазначеної державної програми, діє ще й обласна, згідно якої у свій час Турківщина також отримувала автобуси.

Практично з початку функціонування даного проекту безпосереднім і незмінним її учасником є Володимир Білинський, який уже десять років поспіль довозить учнів до навчальних закладів. Він приганяв перший автобус, а ось днями, разом з Михайлом Кузьмаком, припровадили в Турку ще два красені «Школярики». Щоправда, Володимир Іванович хотів би, щоб, згідно цієї програми, на Турківщину виділяли в достатній кількості й запасні частини для автобусів. Адже через вкрай погані дороги, автобуси досить часто доводиться ремонтувати. А завідувач відділу освіти Михайло Кропивницький каже, що зараз практично усі локальні освітні округи Турківщини забезпечені автотранспортом, а відтак проблеми з доставкою учнів до навчальних закладів немає.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

На фото: Володимир Білинський та Михайло Кузьмак.

Вітаємо

Дорогого, чуйного, турботливого, люблячого батька, швагра, свата, жителя с. Мельничне Михайла Михайловича Нанівського з 60-річним ювілеєм від щирого серця і з великою любов'ю вітають дружина Ольга з сином Сашею, дочка Оксана, дочка Марія, зять Іван, свата Валентина, сват Михайло, їхні батьки – Мар'ян і Ольга Топільницькі і Марія Білинська, швагро Микола з дружиною Іриною і донькою Мариною і бажають шановному ювіляру міцного здоров'я – до сторіччя, сімейного благополуччя, сповнення усіх заповітних мрій і бажань, Божої опіки на довгій життєвій дорозі.

*Щиро вітаємо зі святом,
Здоров'я зичимо багато.
Хай щастя в серце завітає,
Добром Господь благословляє.
Шістдесят... У Вас в житті ще літо
Хай довгим буде й не спішить зима.
І в цей прекрасний день ми Вам бажаєм
Благополуччя, миру, радості й добра!*

Мама Людмила, тато Микола, сестри Соломія та Андріана від щирого серця вітають з 15-літтям дорогу донечку і сестричку – Мар'яну Миколаївну **Микулинець** із с. Либохора та бажають їй здоров'я, радості і щастя.

*Твій день народження прийшов,
А це таке важливе свято.
Хай несе радість і любов,
І щирих привітань багато.
Зорю найкращу з усіх зір,
І квітів шелест, й пісню ночі.
У своє щастя Ти повір –
І матимеш усе, що хочеш!*

Політична реклама

Ігор Пукшин закликав відремонтувати аварійно небезпечні дороги на Прикарпатті

Кандидат у народні депутати України по 125-му виборчому окрузі Ігор Пукшин закликав депутатів Львівської обласної ради негайно скликати позачергову сесію і прийняти рішення щодо розподілу коштів на ремонт доріг у Львівській області. Про це він заявив у прямому ефірі телеканалу ZIK під час випуску новин «Огляд дня» 30 серпня 2012 року.

На прохання Ігоря Пукшина, Прикарпатський край відвідала знімальна група телеканалу ZIK. Найбільш аварійно небезпечні ділянки бездоріжжя журналісти показали в сюжеті, що передував прямому ефіру кандидата в депутати. Мова йде про дорогу на митний перехід у Смільниці, зокрема місто Хирів, що на Старосамбірщині, та відрізок практично відсутнього дорожнього полотна з Борині до Мохнатого, що у Турківському районі.

«Сьогодні кошти в обласному бюджеті є. Все, що потрібно зробити, аби усунути проблему аварійно небезпечних доріг, це зібратись профільним комісіям Львівської обласної ради, відповідно провести сесію та затвердити виділення коштів. І сьогодні я закликаю депутатів Львівської обласної ради не бути байдужими до вкрай критичних проблем жителів Старосамбірщини і Турківщини, не залишати сам-на-сам зі своєю бідю людей, що Вас обрали і чекають від Вас конкретних дій», - закликав у прямому ефірі Ігор Пук-

шин.

За його словами, це навіть важко назвати дорогами. Ігор Пукшин переконаний, що інакше, ніж напрямки

руху, це назвати неможливо. Аварійно небезпечними вони є не лише для легкових автомобілів. Журналісти телеканалу відзняли кадри, коли маршрутний автобус по обочині об'їжджав ями. Згодом водій змушений був виїхати на зустрічну смугу з небезпечними викрутасами, що створювало враження, ніби автобус от-от перевер-

неться. В інших випадках в таких населених пунктах, як Бориня та в напрямку Мохнатого (а це єдиний короткий шлях з Турки до Сколе), перевізники просто відмовляються їздити. Це ускладнює можливість мешканцям цих населених пунктів добиратись до медичних установ та місця праці, відповідно і швидким та пожежним автомобілям приїжджати в разі необхідності за викликом,

батькам відправляти дітей в школи, адже діти їздять на навчання у сусідні села та міста.

За словами Ігоря Пукшина, у випадку небажання обласних депутатів піти назустріч мешканцям, він змушений буде вдатися до юридичних важелів впливу на обласних обранців.

Наталка ЛИСТВА.

Вітаємо

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ щиро-сердечно вітають з **55-річчям** від дня народження

лікаря-стоматолога амбулаторії с. Ільник – Сергія Олександровича **Бичковського** і бажають йому міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, поваги від людей, Божої опіки у всіх життєвих справах.

Тепло й добро нехай дарує світ.

Дай Боже Вам здоров'я і натхнення,

Щоб Ви прожили ще багато літ

Під Божим і людським благословенням.

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ щиро-сердечно вітають з **55-річчям**

від дня народження акушерки амбулаторії с. Бітля – Світлану Михайлівну **Тюрдьо** і бажають їй міцного здоров'я – з роси і води, світлої радості в житті, Божого благословення.

Хай доля шле добро і щастя,

Міцне здоров'я, море благ земних.

А щедрі дні, мов рушники квітчасті,

Нехай ще довго степляться до ніг.

Добрі справи

ДОДАТКОВА ЗУПИНКА НА ВУЛИЦІ І. ФРАНКА

Розглянувши пропозиції Турківської райдержадміністрації та клопотання жителів вул. І. Франка, сесія районної ради затвердила додаткову автобусну зупинку у районі пам'ятни-

ка 18-їй армії (під горою Осовня). З клопотанням про технічне забезпечення додаткової автобусної зупинки Турківська РДА звернеться до Львівської ОДА та «Облавтодору».

До речі, депутат райради Богдан Комарницький запропонував зробити таку ж зупинку неподалік сміттєзвалища (біля Гацька). Але наразі зробити це тут не дозволяють технічні можливості.

Наш кор.

Політична реклама

Передвиборна програма кандидата в народні депутати України по одномандатному виборчому округу № 125

СТЕПАН СЕМКОВИЧ

6 вересня 1966 р. народження, уродженець, с. Присліп Турківського району Львівської обл., українець, одружений, виховую сина, закінчив Бродівське педучилище, працював учителем історії Турківської СШ, школи-інтернату м. Турка, після цього навчався і закінчив юридичний факультет Львівського національного університету, адвокат (захищаю права громадян в судах України, Європейському суді, Страсбург).

Мої принципи життя, яких я завжди дотримувався і буду дотримуватися: патріотизм, справедливість, чесність, професіоналізм, відданість національній ідеї.

Запевняю, що постійно буду відстоювати та захищати інтереси виборців свого округу. Кожен виборець буде почутий, вислуханий захищений. Обстоюватиму загальнодержавні інтереси.

Сповна підтримуватиму закони, які працюватимуть на розвиток України.

Бачу себе лише у команді патріотів України.

Земля допомагала українцям виживати у найважчі часи. Вона не може бути предметом торгу. Для мене розвиток села - це і сільськогосподарське виробництво, збереження нашого коріння, нашої пам'яті, нашої духовності.

Голосуючи за СТЕПАНА СЕМКОВИЧА, Ви вибираєте:

1. сильну, не корумповану українську владу;

2. невідкладне проведення адміністративної реформи, скорочення бюрократичного управлінського апарату, знищення корупції, хабарництва;

3. притягнення до кримінальної відповідальності чиновників різних рівнів за невиконання та порушення Законів України та за злочинні дії, які вже для багатьох стали нормою;

4. законодавче забезпечення і прийняття змін до податкового кодексу, які будуть сприяти розвитку виробництва;

5. запровадження суворої персональної відповідальності державних службовців за нецільове використання бюджетних коштів;

6. розбудову ефективної економіки заради добробуту кожної людини;

7. створення механізму жорсткого контролю з боку громадськості за формуванням та використанням державного і місцевого бюджетів;

8. втілення на селі реформ, котрі сприятимуть землевласнику стати повноправним господарем на своїй землі;

9. вжиття невідкладних заходів до органів та чиновників, котрі перешкоджають селянину стати власником землі і отримати своє законне майно;

10. створення спеціалізованої банківської установи для пільгового довгострокового кредитування сільськогосподарських товаровиробників;

11. здійснення широкої державної підтримки програми відродження української мови та культури;

12. забезпечення конституційних прав громадян на безкоштовну освіту та медичне обслуговування;

13. зміцнення системи соціального захисту дітей-сиріт та малозабезпечених сімей, багатодітних сімей, інвалідів – чорнобильців, афганців і інших незахищених верств населення;

14. скасування персональних пенсій, встановлених номенклатурним працівникам, вжиття рішучих заходів щодо перерозподілу пенсійних пільг;

15. повне повернення громадянам знецінених заощаджень, зокрема шляхом розширення форм компенсації;

Гарантую, що буду відданим своїм словам і обіцяю не бути перебіжчиком, свої принципи – чесність, справедливість – під жодним наміром не зміню.

Громадська організація «Захист прав людини в Європейському суді, Страсбург», керівник Центру захисту прав людини СТЕПАН СЕМКОВИЧ тел.: 067-773-65-14)

Вітаємо

Вітаємо з Днем народження дорогого земляка, кандидата в народні депутати – Степана Семковича, борця за справедливість, чесність, патріотизм.

В цей осінній день, ми, Твої земляки, бажаємо Тобі тепла й добра, наснаги й здоров'я на всі майбутні ще Твої роки. В здоров'ї жити, добро творити на землі нашій милій. Щоб

Тобі всміхались із небес ясні зорі, а солов'ї співали пісні чудові.

Сину бойківського роду, Ти прийшов у це життя. Мати дала дух веселий, Щоб борюся Ти за майбуття.

Будь Ти сильним, мужнім і дбайливим, За Тобою піде весь Карпатський край.

Ти борися за щастя народу,

Доброту Ти їхню пам'ятай.

Вирушай Ти з Богом у дологу,

Хай вона Тебе вперед веде.

І ніколи не звертай із неї.

Все, що хочеш, все Тобі прийде.

З повагою Марія Ляхович і його однодумці.

Політична реклама

Дмитро Шикітка – гідний кандидат до Верховної Ради України

Шикітка Дмитро Миронович, народився 06.10.1967 року в селі Ісаї Турківського району на Львівщині. Громадянин України.

З 1982 по 1986 р. навчався в Івано-Франківському середньому професійно-технічному училищі №14, за спеціальністю – столяр з виробництва художніх меблів.

З 1986 по 1988 р. проходив строкову службу в армії. 1987 р. брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

У 1990 році вступив до Львівського національного лісотехнічного університету, де здобув повну вищу освіту, за спеціальністю «Лісове господарство».

З 1997 по 2000 рік очолював приватне підприємство «Скіф».

З 2003 р. працює директором житлово-будівельного кооперативу «Інтер'єр».

З 2008 р. очолює громадську організацію «Західно-Українська ліга прав людини».

Одружений; батько двох дітей. Житель м. Самбір.

Він незаангажований, достойний кандидат до українського парламенту, який завдяки своїм розслідуванням та роботі на посаді голови громадської організації «Західно-Українська ліга захисту прав людини», є впізнаваним, передусім, у середовищі журналістів. Саме тому журналісти львівських видань та телеканалів запропонували кандидатуру Дмитра Мироновича, як кандидата-мажоритарника від партії «УДАР». Його 9 серпня зареєстровано кандидатом у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі № 125.

Очолювана ним громадська організація провела та проводить власні резонансні розслідування стосовно фінансових та земельних операцій чиновників різних рангів Львівщини, зокрема щодо заниження вартості землі... Брав участь як експерт у багатьох журналістських розслідуваннях газети «Інформатор» та телеканалів «ЗІК», «12 канал».

Ніхто не має права позбавляти Україну її мови, культури, спустошувати природні багатства задля власного збагачення. Бій, щоб Україна була українською, програти не можна. Його вже розпочато. У цій боротьбі і Дмитро Шикітка. Тільки за сильними тілом, духом, розумом – правда, порядок, право.

На фото: Віталій Кличко і Дмитро Шикітка.

Скоро – новосілля

АРХІТЕКТУРА ПЕРЕЇДЕ В НОВЕ ПРИМІЩЕННЯ

Уже не перший рік відділ регіонального розвитку, містобудування та архітектури тісниться у маленькій кімнаті, що у приміщенні ратуші. Зрозуміло, що для ефективної роботи тут немає належних умов. Зваживши на це, на останній сесії Турківської районної ради депутати прийняли рішення передати відділу архітектури в оренду нежитлове приміщення, розташоване по вул. Січових Стрільців, 5 у м. Турка (колишня «Оптика»). За власні кошти архітектура має провести тут ремонт. Орендну плату встановлено в розмірі 1 грн. на рік.

Наш кор.

Вітаємо

Дорогу маму, турботливу бабусю, добру сваху, жительку смт. Бориня – Софію Гаврилівну Іжик з 60-річним ювілеєм, який вона відсвяткувала 4 вересня, щиросердечно вітають син Зеновій, невістка Наталія, дочка Наталія з Миколаєва, онуки Мар'янка і Яна, свати з Мохнатого і бажають дорогій ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, світлої радості в житті, сімейного благополуччя, Божого благословення на многії літа.

Бажаєм здоров'я, добра, довголіття,

Хай вистачить щастя на ціле століття,

Хай скрізь буде лад – на роботі, в сім'ї,

І радість на серці, і хліб на столі.

Хай Бог милосердний з високого неба

Дарує усе, чого лише треба,

А Матінка Божа – Цариця Свята –

Дарує щасливі і довгі літа!

Дорогу, люблячу, лагідну і турботливу – Галину Харитонівну Галич з м. Турка з 25-річчям від дня народження сердечно вітають чоловік Михайло, синочок Андрійко, тато, мама, сестри Тетяна і Ірина, брат Василь, швагри Василь та Іван, братова Дарія, племінники Христина, Андріана, Ростислав та вся родина і бажають дорогій їм людині міцного здоров'я, великого людського щастя, добра, радості, родинного тепла, Божої опіки у всіх справах і щасливого довголіття.

25 – це зовсім небагато,

Це чудове і радісне свято.

Тож бажаємо щастя і долі,

Неба синього, квітів у полі.

Здоров'я, любові, краси,

Пісень солов'їних, живої роси.

Зустрічати за світанком світанок,

25 – лиш життя Твого ранок!

Політична реклама

Ігор Пукшин:

ЗВИК ДИВИТИСЯ
ЛЮДЯМ
ПРЯМО У ВІЧІ

Якщо обирати з-поміж споглядання на своїх земляків з дорогих біг-бордів та щирого і відвертого безпосереднього спілкування, то наш земляк, кандидат у народні депутати України Ігор Пукшин однозначно надає перевагу другому. Саме тому поїздки округом та прямий контакт з прикарпатцями – звична річ для Ігоря Геляровича.

«Ігоре, хоч поснідай, ти ж увесь день будеш на ногах», - благає сина мати Марія. «Мамо, вибачте, немає часу, мене уже чекають у Верхньому Висоцькому, а я ще у Нижній Яблунці. Я не можу спізнитися до людей», - на ходу відповідає Ігор та вирушає у дорогу.

Дорога до місця призначення – жаклива, вона просто відсутня. «Це не дорога – а напрямок», - влучно зауважує Ігор Пукшин.

І саме з цієї теми розпочинається розмова з мешканцями села Верхнє Висоцьке, адже катастрофічний стан доріг – загальна проблема і для Турківського, і для Сколівського, і для Старосамбірського районів.

«Єдиний вихід для вирішення усього комплексу проблем нашої Бойківщини, включно з дорогами, – це прийняття абсолютно нового закону для гір: «Про пільгове інвестування у гірську місцевість». Це дасть змогу перш за все відбудувати дороги та зацікавити інвестора. А це, своєю чергою, вирі-

питання лише внести його на розгляд Верховної Ради», - пояснює Пукшин.

Далі – Либохора. Проблема № 1 – відсутність у селі школи. Ігор Пукшин запевняє селян, що це питання – у нього на контролі.

«Школа у селі буде! Я попросив у районної влади усі документи, опрацював їх, передав на Київ. Потім пішло розпорядження на Львів. Тепер цим питанням займається обласна влада. Проте і тут

■ Зустріч із жителями с. Н. Гусне

■ Щира розмова із листоношею Мохнатського відділення поштового зв'язку

шить другу за важливістю проблему – безробіття. Проект цього документа я уже напрацював, він у мене – готовий,

маємо проблеми. Гроші є, а обласна рада і обласна адміністрація не можуть між собою розібратися, хто з них будуватиме школу. Бо і рада і адміністрація мають свої управління капітального будівництва. Це – загальнодержавна проблема, коли функції ради і адміністрації однакові, вони дублюють одна одну. Нам потрібно докорінно міняти цю систему. Навіщо нам два органи влади на обласному чи районному рівні, які повторюють функції та постійно гризуться між собою? Але це питання теж буде вирішено, і до нового року в Либохорі почнеться будівництво школи», - наголошує Ігор Пукшин.

У селян питань – безліч, проте потрібно рухатися далі,

оскільки кандидата уже чекають у Нижньому і Верхньому Гусному та Кривці.

У людей також проблем, хоч відбав-

ляй. Це те ж бездоріжжя, безробіття, свавілля власників маршруток, які відмовляються заїжджати у ці села.

«Мені ці проблеми знайомі, вони мене теж болять з середини, адже я народився і виріс тут неподалік, мені це знайомо. Саме тому я дав сам собі обіцянку зробити усе можливе, аби ділянка дороги з Борині до Мохнатого, включно з Красним, була відремонтована. Повірте, я не дам спокою ні районній, ні обласній, ні центральній владі, я знаю, як це робити», - запевняє Ігор Гелярович.

У розмові з людьми громадський діяч також підняв питання гори Пікуй, як ймовірного гірськолижного курорту.

«Я уже шукаю інвестора, який би розпочав будівництво гірськолижного курорту на Пікуї з нашого, турківського боку. А якщо буде прийнятий мій законопроект про пільги в гори, то, повірте, цей інвестор сюди прибіжить сам. А тоді в усіх нас буде і робота, і інфраст-

руктура, і дороги», - каже Ігор Пукшин.

Далі – села Матків, Мохнатє та Красне. Люди також радо йдуть на контакт, діляться своїми бідами та проблемами, питають поради. Чому сільська влада ніколи не має грошей? Ігор Пукшин пояснює, що цю проблему теж потрібно вирішувати на загальнонаціональному рівні.

«Зараз 80%, а то й більше усіх грошей ідуть на Київ. На місцях не залишається нічого. Потім Київ вирішує: тому – дам, а тому – не дам. Це – неправильно, це «радянщина». Потрібно змінювати цю систему, щоб гроші залишалися на місцях і громади самі вирішували, що з ними робити, а не чекали «подачок» з Києва», - підкреслює Ігор Пукшин.

Можна було би їхати далі, але надворі уже почало смеркатися. «Увечері люди повинні відпочивати і від роботи, і від кандидатів у депутати», - каже Ігор Пукшин і їде готуватися до наступних зустрічей з виборцями. А вони не припиняються щодня: завтра – Сколівщина, післязавтра – Самбір, потім – Старосамбірщина. І знову Турківщина...

Іван КАЛІТЯК.

Твої люди, Бойківщино!

ЗАВЖДИ РОБИВ І РОБИТЬ ДОБРО

Кого б із жителів Лімної не запитали про їхнього односельчанина Петра Луцка, почуєте: "Хороша людина. Він завжди робив і робить людям добро. Хто б не звернувся до нього за порадою, не лишається байдужим: підкаже, як скоріше і економніше вирішити те чи інше питання. До речі, ділові розмови найстаріший житель сільської ради (тепер йому виповнилося 95 років) веде не лише з людьми старшого віку, а й з молодшими.

— А саме їх, молодих, — каже Петро Юркович, — ми зобов'язані навчати, як правильно жити, як об'єднати наших громадян, як розбудувати нашу молоду незалежну державу. Бо саме вони є продовжувачами започаткованих нами справ, продовжувачами нашого роду. І якщо вони цього навчатися, — стануть добрими господарями на нашій землі. А добрий господар ніколи не ляже спати, доки не обійде господарку і не переконається, що вся живність доглянута, що весь інструмент на місці. Я теж, за порадою батьків, протягом усіх прожитих років намагався бути добрим господарем. Вчився цього у рідних, у знайомих, односельців. А батьківську настанову: "Завжди роби людям добро. І воно обернеться до тебе добром", вважаю основним, золотим правилом свого життя.

Народився і виріс Петро, у Лімні, у присілку, який іменувався За рікою. Сім'я його батьків — Юрка Микитовича і Катерини Атаназіївни — була багатодітною. Петро був — сьомим. Змалку він навчився і косити, і орати, і молотити, і столярувати. "А це, — як казали старші, — завжди у житті знадобиться".

Здібним був Петро і до науки. Спершу, за Польщі, закінчив п'ять класів місцевої школи. Згодом, протягом року, навчався у Турківській гімназії. І невідомо, яких би висот у науці досяг, якби 17 вересня у Лімну не прийшли війська Радянської Армії і не завадили його навчанню, почали всюди наводити свої порядки.

— Я не міг із цим миритися, — розповідає 95-річний

Петро Юркович. — Не міг терпіти наруги, знуцань совієцьких солдатів, які, з наказу своїх офіцерів, переслідували нас, українців, особливо молодь, яка проходила вишкіл у молодіжних військово-спортивних націоналістичних об'єднаннях, — за вільнодумство, прагнення до незалежної України. Щоб не бути виселеним на Сибір або посадженим у тюрму, я потайки перейшов кордон і втік у Польщу, яка на той час уже була окупована німцями.

У Балигороді мене затримали. Коли почали допитувати, я відповідав тільки німецькою, яку добре знав. Мене зарахували до колоністів і відпустили. Поїздом я доїхав до Кракова. Звідти — в Німеччину. Тут, у бауера, а згодом на заводі, я пропрацював до 1942 року. Після чого, як добровольця, відпустили додому, провідати рідних. Тут, біля батьків, прожив до 1944 — го. Коли фронт докотився і до нашого села, — мене теж покликали до військкомату. Пішов, бо пригрозили тюрмою і розстрілом. Спершу брав участь у боях на Закарпатті, потім у Польщі (Сандомирська операція), згодом — у Чехословаччині. У боях за Дуклінський перевал був поранений і відправлений на лікування в госпіталь. Це і врятувало мені життя. Бо згодом довідався, що після

мого поранення німці піддали позиції роти такому бомбовому і артилерійському обстрілу, що з нашого підрозділу живими, разом зі мною, залишилися лише троє воїнів. Перемога застала мене на лікуванні, в госпіталі.

Не давали передихнути Петрові і після повернення додому. Незважаючи на те,

ганяла усіх у колгосп. Залякані були мої земляки і тим, що у будь — який момент їх могли виселити з нажитих місць, як це сталося із жителями 11 населених пунктів Надсяння.

Постійно піддавався перевірки органів безпеки і Петро Луцка. За ним шпигували, бо знали, що до його хати часто навідується повстанці, довідуючись тут про потрібну інформацію та даючи певні завдання Петрові. Але він завжди діяв обережно. Одного разу — з метою перевірки — йому поштою підкинули посилку із листівками націоналістичного змісту. Але упівці повідомили: це — не від них. І він не пішов її одержувати. Чим зберіг життя і своє, і рідних.

Незамінним головою ревізійної комісії був він у місцевому колгоспі. Завжди діяв принципово, виважено, справедливо. З цієї посади пішов Петро Юркович на заслужений відпочинок, на якому уже перебуває 35 років.

І дітей виховав Петро Юркович хороших, працюючих, як і він, добрих душею і серцем. Катя після закінчення Дрогобицького педуніверситету сумлінно працює у Лімнянській школі учителем математики, Микола, здобувши у Москві освіту медика, кандидат медичних наук, там же працює провідним лікарем, а Марія, закінчивши Самбірське культосвітнє училище, працює завідувачою бібліотекою — філіалом у Лімні. Часто збираються вони усі разом, провідуючи тата, християнина з великої букви уважного, дбайливого, люблячого, доброго порадника і наставника. Він і тепер увесь у клопотах, бо щойно закінчив курси, які проводив для свого правнука Михайлика, який із батьками тепер проживає в Іспанії. Навчав його писати, читати і рахувати. Так, як цього сам уміє.

... І під час розмови Петро Юркович увесь світився добром, бажаючи усім знайомим і незнайомим людям Добра, Миру, Злагоди і Любові в родинах та довголіт-тві.

Володимир БАБИЧ.

На знімку: найстаріший житель с. Лімна Петро Луцка.

Слово педагога

ПОКИ ЖИВЕ МОВА, ДОТИ ЖИВЕ Й НАРОД

«Коли зникає народна мова, народу немає більше. Відберіть у народу все, і він усе може повернути, але відберіть мову – і він ніколи більше не створить її. Нову батьківщину навіть може створити народ, але мови – ніколи. Померла мова в устах народу – вмер і народ». Ці слова належать відомому педагогу Костянтину Ушинському. Але подібних висловів про прямий зв'язок між функціонуванням мови та життєздатністю народу знайдемо безліч у художній, науковій літературі, публіцистиці, і не тільки в українській, але й у всіх народів світу. У мові, наприклад, польський вчений, діяч початку ХХ ст. Я. Твардовський бачив силу, здатну зближувати голос крові. Завдяки їй, каже він, починаємо розуміти, що належимо кожен з нас не тільки до своєї сім'ї, ... що є ми частиною якоїсь великої цілісності, котра називається нацією, що мовою набуваємо багатьох спільних поглядів, переконань, вірувань, з нею виробляємо спільні прагнення та ідеали, привичаюємось до неї, зростаємо з нею. Вона є частиною нашого життя... Ці думки стосуються кожного громадянина, школи, учительства, родини, котрі повинні утримувати національний дім за будь-яких умов розвитку держави.

Отож родині і школі відводиться чільне місце у вдосконаленні мовної та мовленнєвої культури. Та насамперед про середовище родинне. Спеціалісти володіють достатнім матеріалом на підтвердження того, що рідна мова у ранньому дитинстві засвоюється тільки наслідуванням найближчого оточення. З нього дитина вибирає перші мовні враження, інтелектуальну наповненість, манеру мовної поведінки. Вбогість словника тих, хто оточує дитину, брак матеріалу для читання дає вбогий словник і для дитини, веде її до обмеженого світогляду. З цієї проблемою найперше стикаються вчителі –початківці. Можливості мовного розвитку, втрачені в дошкільному віці, часто виявляються непоправними, тому найлегше адаптуються до навчання в школі діти, що відвідували дошкільний заклад, або ті, родини яких відповідально ставляться до виховання та розвитку своїх дітей. І, на жаль, все навпаки для тих, де вихователем стає телеба-

чення – без обмеження і цензури, а останнім часом – і неконтрольований комп'ютер. Тому, на мій погляд, високих результатів досягне той класовод, який поряд із навчанням дітей, толерантно, але наполегливо, ліквідуватиме педагогічну мовну безграмотність деяких батьків.

Не маючи проблеми чужомовного середовища в школах нашого району, ми, однак, натикаємося на інші негативні аспекти, що потребують втручання і вирішення. У всіх нас є відповідна педагогічна освіта, у деякого – високий рівень майстерності, категорія, звання, де однією з умов їх присвоєння є висока культура мовлення педагога, володіння ораторським мистецтвом. Чи ж кожен з нас ставить перед собою мету вдосконалювати цю культуру? Учні оціняють нас краще, ніж будь-яка атестаційна комісія. Не дозволяймо собі падати в їхніх очах, не дозволяймо глумитися над словом. Альтернативне джерело мовних форм, повірте, у наших дітей

надзвичайно потужне. Це телебачення, де навіть на центральних україномовних каналах диктори допускають помилки у виголошуваних текстах, є вони у перекладах фільмів, які діти неконтрольовано переглядають в Інтернеті. На вулиці процвітає ненормативна лексика, носіями якої є не лише школярі, а й доросле населення. Нам легше пройти мимом, не зробивши зауваження, не вступаючи в полеміку, але задумаймося, до чого може призвести така постійна політика невтручання. Вже дійшло до того, що в деяких магазинах ті ж наші, вчорашні учні – хлопці, а найгірше – дівчата, пакуючи за прилавком товар, голосно перемовляються благим матом, використовуючи українську нормативну лексику лише для зв'язку ненормативної. Навколо ходять покупці і, в кращому випадку, знайдеться хтось один, який наважиться присоромити, так званих, «митців слова». Чи не боїтимемося скоро вийти ввечері на вулицю? Адже слово несе енергетику: ненормативна лексика спонукає до ненормативних дій. Звичайно, в жодній школі такого не вчать. Тому мусить підключитися родина, бо лише спільними зусиллями можна виховати не лише здорову тілом, а й здорову духом особистість.

Все це є наші внутрішні проблеми, шкільні, родинні, можливо регіональні. Але основним оборонцем мови, звичайно, є держава. Слава Богу, в Законі України «Про засади державної мовної політики» ще є стаття, що державною мовою України є українська мова, і вона, як державна мова, обов'язково застосовується на всій території України. Держава

сприяє використанню її в засобах масової інформації, науці, культурі, інших сферах суспільного життя. Однак, багато чого в документі викликає подив, змушує замислитись. Чому в ст. 16 «Мова нотаріального діловодства» сказано: якщо особа, яка звернулася за вчиненням нотаріальної дії, не володіє державною мовою, за її заявою, тексти оформлених документів мають бути перекладені нотаріусом або перекладачем мовою, якою вона володіє. Отже, все ж дозволяється жити в Україні і не володіти державною мовою?! В обсязі, достатньому для інтеграції в українське суспільство, як говориться у ст. 20. Що це за термін «мова, схожа до державної мови»? Не заздрю і паспортистам. Бо в паспорті відомості про власника мають писатися державною мовою, а поруч (підкреслюю), за вибором громадянина, однією з регіональних мов або мов меншин. Нагадаю, що, крім російської, до неї належать білоруська, болгарська, вірменська, грецька, караїмська, ромська та ін. Читаючи цей закон, кожен може зробити цілком недвозначний висновок. Зрештою, мова, заради якої цілком очевидно приймався документ, в Україні і до того не була приниженою чи виміраючою. В американському парламенті в 1983 р. спікер палати представників Ньют Гінгрич заявив, що дуже небезпечно дозволити, аби двомовність і надалі поширювалася. Це в Америці. Яка так гордиться своєю демократією, де безліч національних меншин живуть, процвітають і навіть не думають: знати, вчити чи не вчити англійську?

Тож хочу закінчити тим, з чого й починала. Відберіть у народу все, і він усе може повернути, але відберіть мову – і він ніколи більше не створить її. Мабуть, така вже доля в українській мови, що кожне нове покоління мусить рятувати те, що дозволили нищити попередники.

Леся ШПАК,
заступник директора
Турківської ЗОШ І-ІІІ ст. №1

Політична реклама

ДЯКУЄМО АНДРІЮ ЛОПУШАНСЬКОМУ. ВІН ПОДАРУВАВ ДІТЯМ РАДІСТЬ

Безмежну вітху малих ясеничан не описати. Єдиний світ, в якому немає фальші, брехні, світ, який тонко відчуває щирість і любов – діти. Вони біжать сюди з кожного куточка села. І батьки спокійні, бо знають, що їхня дитина на дитячому майданчику. Малесеньких приводять сюди батьки, що не можуть натішитися і собі, коли бачать щасливі оченята своєї дитини.

Оту вітху малим громадянам села подарував відомий громадський діяч, меценат – і напрочуд скромна людина – Андрій Лопушанський. Без пишнот, але доброзичливо, з батьківською любов'ю і Божим словом передав цей дарунок ясеницьким дітям п. Андрій. До речі, декілька разів учні молодших і середніх класів, за сприяння п. Лопушанського, виїжджали на одноденний відпочинок в один із трускавецьких санаторіїв.

У неділю, 26.08., парох нашої церкви Святої Параскеви о. Валерій Дем'яновський освятив майданчик. Громада, діточки і добродієць Андрій Лопушанський, що приїхав зі своїми друзями, склали спільну молитву за здоров'я дітей та мешканців села.

Божої ласки, здоров'я і завжди щасливої усмішки побажав Андрій Ярославович ясінським дітям та громаді: « Я завжди буду зі своїм народом, ніколи не зраджу рідну мову, Україну, наші національні святині. Для мене Бог і Україна – понад усе. Вірою і правдою служитиму і вам, шановна ясінська громадо». В цих словах – весь Лопушанський, бо ота невідомість щирість, з якою він їх промовив, утверджує: такий депутат нам потрібен, йому можна довіряти свою долю.

А маленькі власники казкового майданчика з невідомою щирістю поетичними рядками, що їх підготували вчителі Іванна Мись, Марія Трухан та Ганна Євчак, склали подяку добрій, скромній людині – добродієць Андрію Лопушанському.

«Тепер Ви стали тільки кандидатом, то ж щиро бажаємо Вам перемогти і стати нашим депутатом», – завершуючи дійство, сказала заступник директора школи з виховної роботи Любомира Пецович. Подумки до цих слів долучилися всі, хто хоче бачити своїм депутатом саме таку людину – шляхетну, близьку по духу, господаря і патріота.

Сільський голова Михайло Бонтей подякував п. Лопушанському за дарунок малечі, побажав йому успіхів у здійсненні його державницьких планів, Господньої помочі в його добрих намірах на многая і блага лїт!

Стефанія МИСЬ,
с. Ясениця.

7 грудня 2012р., у приміщенні прокуратури Турківського району, з 10.00 год. до 13.00 год. буде проводити особистий прийом громадян заступник прокурора Львівської області, старший радник юстиції Роман Вікторович Вацьківський.

Всім, хто хоче побувати на прийомі, необхідно попередньо записатися в приймальній прокуратури району до 03.12.2012р. Такий запис відвідувачів дасть можливість попередньо витребувати та опрацювати матеріали перевірок, рішення по яких можуть оскаржуватися.

Директор Народного дому с. Вовче М. Михайлишин, від імені молоді села, висловлює щире подяку людям слова, кандидату у депутати до Верховної Ради України п.Мирославі Дякович за подаровану підсилувальну апаратуру і бажає їй успіхів у виборах.

Куплю дорого!!!

Голубі ялинки, від 2 до 10 метрів, по ціні від 800 грн. за погонний метр.

Також куплю туї, ялівці, тиси, ялиці.

Тел. 097-223-59-78 Олександр.

Загублене пенсійне посвідчення (п/с 123215), видане управлінням Пенсійного фонду у Турківському районі на ім'я Марії Ярославни Малетич, вважати недійсним.

Продається добротна оселя – цегляний будинок, господарська будівля – 8 км до курорту Моршин. Є 0, 46 га землі, сад, газ, евроопалення, всі вигоди. Все приватизовано, заходь і живи/Дешево.
Тел.: 0987689607.

Потрібна доглядальниця за людьми похилого віку.
Тел.: 0666042652.

Продається КУНГ-ЗІЛ-130, перероблений під магазин.
Ціна – договірна.
Тел.: 0679267740.

В м. Турка продається 3-кімнатна квартира, на четвертому поверсі. Є газ, вода.
Ціна – договірна.
Тел.: 0956431748,
0669084698.

Продається автомобіль DAEWOO-Ланос, 2007 р.в., польської збірки, двигун та ходова «Опель». Колір – срібний металік. В ідеальному стані. Ціна – договірна.
Тел.: 0974779533.

Продається житловий дерев'яний будинок по вул. Бойківська в м. Турка. Є земельна ділянка – 0,10 га, газифікований. Криниця біля хати.
Ціна – договірна.
Тел.: 0954630545,
0962747372.

В с. Карпатське продається комплект дерева (брус, крокви – 42 м куб.) на будівництво хати, оброблене гудроном проти гниття.
Ціна – 30000 грн.
Тел.: 0975483973.

МЕТАЛО ЧЕРЕПИЦЯ ПРОФІЛЬ

PROFIL (067) 672 85 70 Ю.КОМ
FAKRO м. Турка, вул. І.Франка, 1а ВСЕ ДЛЯ ДАХУ

ЗАОЩАДЖУЙТЕ НА КРЕДИТАХ ДП Фінанс-Інвест

від 5000 грн. до 500000 грн. **ГРОШІ**

На будь-що!

ЗА ДЕТАЛЬНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ЗВЕРТАЙТЕСЯ:
Тел.: 0961 959-44-37.
(093) 548-37-10
Адреса: м. Львів, вул. Чернівецька, 9, 2 пов., оф. 9,
р-н Прямиського вокзалу

суми	щодня	щомісяця	роково
30 000 грн.	104,67 грн.	1 000 грн.	1 000 грн.
60 000 грн.	209,33 грн.	2 000 грн.	2 000 грн.
90 000 грн.	313,99 грн.	3 000 грн.	3 000 грн.

Пам'ятні дати

ПРИСЛІП ВІДЗНАЧИВ СВОЄ 500-РІЧЧЯ

Такого велелюддя, яке панувало 28 серпня, на свято Різдва Пресвятої Богородиці, Присліп ще не знав. Вперше у своїй історії, з ініціативи місцевої влади, особисто сільського голови Онуфрія Ляховича, село святкувало славний ювілей – 500-річчя з дня заснування. Як і годиться, з такої поважної нагоди з'їхалося чимало гостей, щоб разом з присліпчанами відзначити цю пам'ятну дату.

Розпочалося свято урочистим богослужінням в храмі Різдва Пресвятої Богородиці. Згодом відбулися два футбольні поєдинки – між ветеранами сіл Присліп та Вовче та календарний матч чемпіонату району між місцевим «Літмиром» та боринським «Лісівником». Любителі спорту брали активну участь і в козацьких забавах.

Після спортивної частини, багаточисельна громада зібралася на подвір'ї місцевої школи, де напередодні було споруджено (а в цей день освячено) гарну каплицю Божої Матері. Напутнє пастирське благословення о. Василя, настоятеля місцевого храму, і з вітальним словом до всіх присутніх звернувся сільський голова Онуфрій Ляхович. Він висловив щире вдячність

всім, хто долучився до проведення свята, подякував гостям, що приїхали розділити радість з присліпчанами, і висловив надію, що подібні заходи організовуватимуть в селі і в майбутньому. Вони згуртовують та активізують громаду на добрі справи, скликають

вихідців села до отчого порогу. Також святошну громаду сердечно вітали голова Турківської РДА Володимир Гре-

бенюк, заступник Турківського міського голови, місцевий виходець Михайло Вагіль, директор Присліпської ЗОШ Михайло Бліхар. Учні школи підготували цікаву і змістовну концертну програму, в якій було усе – пісні, вірші, гумор; в дитячих обличчях можна було

побачити не лише хвилювання (адже виступали в ролі артистів), а й гордість за своє село, в якому народилися, яке навчає їх всіх життєвих премудростей. Справжньою родзинкою (а, може, й родзинками), стали виступи на святі професійних артистів – відомої далеко за межами Львівщини співачки, лауреата багатьох всеукраїнських та міжнародних конкурсів, коріння якої походить із Прислопа, Оксани Гриб. В її виконанні прозвучало ряд українських народних та естрадних пісень, за що публіка віддячувала бурхливими оплесками. Так само, як і гуртам «Вишиванка» та «Весела субота», артисту Львівської філармонії Миколі Корнунтяку, вихідцю із Прислопа. Своєї поезії прочитала землякам поетеса Марія Ляхович.

Справжньою несподіванкою був виступ переможця шостого сезону «Україна має таланти», жителя с. Карлівка Полтавської області Едуарда Клопота.

Чудовому позитивному настрою в цей день сприяла сонячна погода, що обдаровувала всіх присутніх ніжними осінніми променями як вдячність за те, що пам'ятають і шанують своє село, а також Господню Царицю, Пресвяту Богородицю, яка допомагає не лише присліпчанам, а й всюдишним поборювати життєві труднощі.

Відчуваючи позитивну ауру, що панувала в цей день у Прислопі, хочеться побажати головам інших сільських рад наслідувати позитивний приклад присліпчан й організувати подібні свята у себе. Звичайно, все це дається нелегко, але пам'ятаймо – подібні заходи стають незабутньою сторінкою історії села. Пройде багато років, і наші нащадки згадуватимуть це як добрий приклад для наслідування.

Приємним сюрпризом для присліпчан стало видання невеликої книжечки Михайла Вагіля «Присліп – над Літмир-рікою», яку в цей день безкоштовно змогли отримати гості свята.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Творчість наших читачів

ДО НАЙКРАЩОЇ В СВІТІ ЗЕМЛІ

Я була ще малою, але все пам'ятаю,
Як шуміли Карпати мої,
І всміхалося сонце, даруючи радість
дитині,
А на Кутах співали для нас солов'ї.
Ми вже стали дорослі, розбіглись із
дому,
Але руки, матусю, цілую Твої,
Що зростила Ти нас у любові до

краю,

До найкращої в світі землі!
Та склалась так доля, що ми зараз
далеко.

Та вже внукам своїм розкажу про
село.

І пошлю я до Вас, мої любі, лелеку,
Щоб село моє рідне відтепер розцві-
ло.

Прислопе мій, я завжди із тобою.
Ти для мене – найкраще село.

І куди б не носила нас доля,
Ми вертаємось тут, де дитинство
пройшло.

Марія ЛЯХОВИЧ.

Тобі потрібні гроші?

Отримай кошти сьогодні! Видача коштів на всі групи товарів.

Тел.: 0672506766; (032) 253-01-58.

Продається ділянка, площею 10 соток, в м. Старий Самбір, під забудову. Ділянка приватизована, знаходиться біля нової районної лікарні (100 м), в дуже зручному місці.

Ціна – договірна.
Тел.: 0973839772. Богдан Іванович.

Шкільне життя**МЕДАЛІСТИ НЕ ПІДТВЕРДЖУЮТЬ СВОЇ ЗНАННЯ**

Найкращим показником визначення рівня знань випускників загальноосвітніх закладів є зовнішнє незалежне оцінювання. Минулого навчального року участь у ЗНО взяло 76 відсотків учнів Турківщини. Але результати його виявилися невтішними – про це було сказано на серпневій нараді вчителів. Тільки 2,1% випускників підтвердили свою медаль на складанні ЗНО з української мови і 4,2% – математики.

– На основі цього буде проведено детальний аналіз по кожній школі. Минулого року кількість медалістів зменшилася. Йдеться про те, що ми стараємося домогтися, аби кожна медаль була дійсно підтверджена знаннями, – каже завідувач відділу освіти Турківської РДА Михайло Кропивницький. – Щоби не було соромно після того, як учні здадуть ЗНО. Можна казати, завдання були важкі, і багато чого іншого. Але, проаналізувавши все, я дійшов висновку, – ті учні, які не мали медалей, краще написали зовнішнє незалежне тестування, ніж медалісти. Тому педагогам є над чим працювати.

МАЙСТРИ СВОЄЇ СПРАВИ

Не тільки учні, а й учителі, вихователі, бібліотекарі, директори шкіл беруть активну участь у різного роду конкурсах – районних, обласних, всеукраїнських, захищаючи освітянську честь Турківщини.

Так за підсумками навчального року, що минув, директор Турківського районного Будинку дитячої та юнацької творчості Софія Багай виборола почесне друге призове місце в обласному конкурсі «Кращий директор позашкільного навчального закладу». Такої ж високої другої сходинки п'єдесталу пошани в обласному конкурсі «Відгук на прочитану книгу» удостоїлися дві шкільні бібліотеки Турківщини – Верхньогусенської ЗОШ І-ІІІ ст. (завбібліотекою Марія Яцик) і Бітлянського НВК (завбібліотекою Катерина Михалко).

Ольга ТАРАСЕНКО

Наше здоров'я**АЛКОГОЛІЗМ І НАРКОМАНІЯ – ВЗАЄМОЗВ'ЯЗАНІ**

Як добре бути сильною і самодостатньою людиною. Але такими якостями, на жаль, можуть володіти не всі. Алкоголь і вживання наркотиків якраз і вбивають ці прекрасні риси у людині. Ці дві соціальні і медичні проблеми тісно пов'язані між собою. Алкоголізм, як це не сумно констатувати, є областю наркоманії.

– На сьогоднішній день проблема алкоголізму є навіть більш важливою, ніж проблема наркоманії, Трапляються одиничні випадки звернень наркоманів до лікаря, у порівнянні з тими, хто хворіє на алкоголізм, – каже лікар-психіатр Турківської КЦРЛ Марія Калька. – І хоча на даний час лікар-нарколога в районі немає (можливо, це пов'язано з тим, що професія нарколога надто важка, і багато молодих людей, хто мріє пов'язати своє життя з медициною, не хоче її обирати), але медична допомога хворим, залежним від алкоголізму, надається наркологічною службою поліклініки (кабінет

№1); консультативна – лікарем-психіатром Турківської КЦРЛ, оскільки наслідком тривалого вживання алкоголю є захворювання всіх органів і систем, в тому числі і психіки. Хворих з алкогольною залежністю лікують як в терапевтичному, так і в неврологічному відділеннях лікарні, досить часто – в реанімаційному. Бувають випадки, коли такі горепациєнти, внаслідок травм, що стаються з ними в побуті чи під час ДТП, потрапляють на хірургічне ліжко. Алкоголь несе сильне навантаження на всі ділянки людського організму: серце, судини, шлунково-кишковий тракт, печінку та ін. Тому лікарям

доводиться багато часу витратити на лікування таких хворих.

Лікарі категорично проти самостійного лікування. Неконтрольоване вживання ліків хворим може призвести до наркотичної залежності, тому медик завжди рекомендує вживати ліки строго за призначенням.

– Суворо заборонено займатися самолікуванням чи прислухатися до порад реклами, яка сьогодні цілодобово звучить по радіо чи на телебаченні, – продовжує розмову Марія Калька, – Наприклад, ліки, призначені для схуднення, можуть викликати у людини психічну та наркотичну залежність. Безумовно, що вирішення даних проблем залежить не тільки від медиків, а у великій мірі й від державної політики. Так Верховною Радою України було прийнято закон про заборону ку-

Вітаємо

Педагогічний колектив Буковинської ЗОШ І-ІІ ст. сердечно вітає з ювілейним днем народження вчителя Марію Тимофіївну Комарницьку і бажає шановній ювілярці доброго здоров'я, великого людського щастя, сімейного благополуччя, Божої опіки у житті.

Нехай цвітуть під небом синьоким

Ще довго-довго дні Ваші й літа,

А тиха радість – чиста і висока –

Щоденно хай до хати завірта.

Бажаємо здоров'я, сонця у зеніті,

Любові, доброти і щастя повен дім.

Нехай у серці розкошує літо

І соняхом квітує золотим!

ріння у громадських місцях. Важливо, щоби цей закон працював, тоді він матиме досить вагоме значення для охорони і збереження здоров'я наших громадян. Тільки спільна праця медиків, соціальних служб, правоохоронних органів, церкви, всіх нас, може дати відмінний результат. Самостійно лікареві боротися з таким злом як наркоманія чи алкоголізм дуже і дуже важко, бо він може надати хворому допомогу тільки на якомусь певному етапі перебігу хвороби. На жаль, для більшості таких хворих є недоступними реабілітаційні програми для відновлення їх здоров'я. Хоча не можна категорично заперечувати, що таких програм немає. Вони є, але створені при обласних наркоцентрах, наркодиспансах чи приватних клініках. Усі ці проблеми можуть бути вирішені лише тоді, коли все суспільство намагатиметься докладати зусиль для їх викорінення.

Підготувала

Ольга ТАРАСЕНКО.

Футбол**У ФІНАЛЬНІЙ ЧАСТИНІ
– ВІСІМ КОМАНД**

У неділю, 2 вересня, відбувся завершальний тур чемпіонату району з футболу, в якому зафіксовано такі результати.

У групі «А»: В. Яблунька-Бориня – 3:0; Ластівка-Присліп – 1:5; Ільник-Явора – 0:3; Вовче-Завадівка – 3:0.

У групі «Б»: В. Турів-Н. Висоцьке – 2:1; Верхне-Боберка – 3:0; Бітля – Н. Яблунька – 3:4; В. Висоцьке-Либихора – 1:7.

Таким чином, заключна турнірна таблиця має такий вигляд:

ГРУПА «А»							
	КОМАНДА	І	В	Н	П	М	О
1	В.Яблунька	14	13	1	0	51:8	38
2	Бориня	14	9	3	2	55:20	34
3	Явора	14	9	2	3	54:23	34
4	Присліп	14	7	4	3	50:24	32
5	Вовче	14	6	2	6	39:35	28
6	Ластівка	14	3	0	11	30:74	19
7	Завадівка	14	2	0	12	9:57	16
8	Ільник	14	1	0	13	12:49	7

ГРУПА «Б»							
	КОМАНДА	І	В	Н	П	М	О
1	Либихора	16	11	5	0	58:15	43
2	Н.Яблунька	16	11	3	2	52:25	41
3	Н.Висоцьке	16	11	1	4	28:21	39
4	Бітля	16	5	6	5	42:38	32
5	В.Висоцьке	16	7	1	8	35:40	31
6	В.Турів	16	5	4	7	29:31	30
7	Верхис	16	4	5	7	29:30	29
8	Кривка	16	4	2	10	30:55	26
9	Боберка	16	0	1	15	12:58	10

У фінальну частину чемпіонату району проходять по 4 кращі команди з кожної групи, хоча ще донедавна планувалося по дві команди. Втім, здоровий глузд переміг, і більша кількість команд матимуть добру нагоду довести, хто найсильніший.

В 1/4 фіналу відбудуться поєдинки між такими командами:

09.09.2012р. (Бориня-Н. Висоцьке, матч відбудеться о 13.00 год. на стадіоні м. Турка);

09.09.2012р. (Либихора-Присліп, матч відбудеться о 15.00 год. на стадіоні м.Турка);

16.09.2012ор. (В. Яблунька- Бітля, матч відбудеться о 13.00 год. на стадіоні м. Турка);

16.09.2012р. (Явора-Н.Яблунька, матч відбудеться о 15.00 год. на стадіоні м. Турка).

ПЕРЕМОГА ПІСЛЯ ДВОХ ПОРАЗОК

У середу на своєму полі турківські «Карпати» приймали команду «Газовик» (Комарно). Юнацький склад нашої команди зазнав розгромної поразки – 9:0. Однак дорослі «карпатівці» здобули перемогу з рахунком 4:0. Два голи забив Віталій Михайличко, по одному – Олег Лутчак та Олег Бабич.

Приємно, що нашим футболістам вдалося розірвати серію поразок. Нагадаємо, що напередодні вони програли на своєму полі – з рахунком 3:0 – команді м. Городок та на виїзді – з рахунком 2:0 – футболістам із Жовкви.

Наш кор.

Приємні новини**ДОПОМОГА СЕЛЯНАМ**

Як повідомив редакцію газети начальник управління агропромислового розвитку РДА Іван Струць, нещодавно Кабінет Міністрів України вніс зміни до постанови «Про внесення змін до порядку виконання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду Державного бюджету», якими передбачено надання фінансової допомоги селянам на розвиток тваринництва. Зокрема у документі сказано: «У разі утримання фізичними особами в своїх господарствах молодняка, набутого шляхом його переміщення від інших власників, бюджетна дотація за молодняк виплачується у розмірі 250 гривень за кожні повні три місяці його утримання в такому господарстві до досягнення ним п'ятнадцятимісячного віку.

Датою переміщення молодняка вважається дата прибуття тварини в господарство нового власника, зазначена у паспорті великої рогатої худоби, засвідчена печаткою дільничної або районної лікарні ветеринарної медицини, або дата видачі паспорта великої рогатої худоби новому власникові.»

Володимир БАБИЧ.

Подяки**ЛЮДИНА З
ВЕЛИКИМ СЕРЦЕМ**

Дякуємо благодійнику Андрію Лопушанському. Це людина з великим і добрим серцем, яка вмів відгукнутися на чужий біль і допомогти. Завдяки благодійному фонду ім. А. Лопушанського, нам вдалося протягом 12 днів пролікувати свого хворого сина у клініці відновного лікування ім. В. Козявкіна, у Трускавці. Спостерігається прогрес у відновленні його здоров'я. Разом з безкоштовним лікуванням, нашій дитині була надана можливість безкоштовного проживання весь цей час у санаторії «Женева».

Від усієї сім'ї висловлюємо Андрію Ярославовичу щире, сердечне спасибі. Нехай Всевишній допомагає йому у всіх його корисних справах і намірах, дарує міцне здоров'я і сили творити на землі добро.

З повагою – сім'я Паленичаків,
с. Кривка.

СПІВЧУВАЄМО

Турківська районна рада висловлює щире співчуття завідувачу загального відділу районної ради Івану Степановичу Дуді та завідуючій методкабінетом відділу освіти Турківської РДА Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **тещі і матері** – Євгенії Якимівни.

Педагогічний колектив Вовченського НВК висловлює щире співчуття завідуючій методкабінетом відділу освіти Турківської РДА Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Педагогічний колектив Явірської ЗОШ I-III ст. висловлює щире співчуття завідуючій методичним кабінетом відділу освіти Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері** – Євгенії Якимівни.

Колектив поштового відділення с. Комарники висловлює щире співчуття листоноші Надії Михайлівні Гуляк з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Адміністрація, профспілкова організація, усі працівники ДП «Боринське лісове господарство» глибоко сумують з приводу передчасної смерті начальника виробничого відділу, голови профспілкового комітету Михайла Степановича Якусика і висловлюють щире співчуття дружині Любові Павлівні, рідним і близьким покійного.

Колектив бухгалтерії ДП «Боринське лісове господарство» висловлює щире співчуття бухгалтеру лісгоспу Любові Павлівні Якусик з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті **чоловіка**.

Координаційна рада профспілок району та Старосамбірська міжрайонна виконавча дирекція Львівського обласного відділення Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності глибоко сумують з приводу смерті голови профспілкового комітету та голови комісії з соціального страхування ДП «Боринське лісове господарство» Михайла Степановича Якусика і висловлюють щире співчуття рідним і близьким покійного.

Педколектив Комарницької ЗОШ I-II ст. висловлює щире співчуття завідуючій методичним кабінетом відділу освіти Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Педколектив Либохорської ЗОШ I-II ст. висловлює щире співчуття завідуючій методкабінетом відділу освіти Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Педколектив Либохорської ЗОШ I-III ст. висловлює щире співчуття завідувачу методкабінетом відділу освіти РДА Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Педагогічний колектив Турківського НВК висловлює щире співчуття завідуючій методкабінетом відділу освіти Турківської РДА Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті **матері** – Євгенії Якимівни.

Педагогічний колектив Мельничненської ЗОШ I-II ст. висловлює щире співчуття завідуючій методкабінетом відділу освіти Турківської райдержадміністрації Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Педагогічний колектив Красненської ЗОШ висловлює щире співчуття завідуючій методичним кабінетом відділу освіти Турківської РДА Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Педагогічний колектив Ластівківської ЗОШ I-II ст. висловлює щире співчуття завідуючій методкабінетом відділу освіти Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері** – Євгенії Якимівни.

Колектив Кривківської ЗОШ I-II ст. висловлює щире співчуття завідуючій методкабінетом відділу освіти Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері** – Євгенії Якимівни.

Колектив Головської ЗОШ I-II ст. висловлює щире співчуття завідуючій методичним кабінетом відділу освіти Турківської РДА Наталії Миколаївні Дуді з приводу великого горя – смерті **матері** – Євгенії Якимівни.

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ висловлюють щире співчуття колишньому водієві Володимиру Володимировичу Яворському та кухарю райлікарні Ірині Іванівні Яворській з приводу тяжкої втрати – смерті **батька і свекра**.

Педагогічний колектив Розлуцької ЗОШ I-II ст. висловлює щире співчуття завідуючій методкабінетом відділу освіти Турківської РДА Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Дирекція та педагогічний колектив Лосинецької ЗОШ I-II ст. висловлюють щире співчуття завідуючій методкабінетом відділу освіти Наталії Миколаївні Дуді з приводу тяжкої втрати – смерті **матері**.

Педагогічний колектив Буковинської ЗОШ I-II ст. висловлюють щире співчуття завідуючій методичним кабінетом відділу освіти Турківської РДА Наталії Миколаївні Дуді з приводу великого горя – смерті **матері** – Євгенії Якимівни.

Дирекція та педагогічний колектив Жукотинської ЗОШ I-II ст. висловлюють глибоке співчуття завідувачу методичного кабінету відділу освіти РДА Наталії Миколаївні Дуді з приводу великого горя – смерті **матері**.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134
видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж **2682** Індекс **68486**

Редактор **Василь ВАСИЛЬКІВ**

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м. Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).

E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –

Костянтин Малетич.

Відповідальна за випуск –

Ольга Тарасенко.